

Uvod u teoriju menadžmenta

Prema Fayolu:

Menadžment predstavlja proces predviđanja, organizovanja, komandovanja, koordinacije i kontrole

Menadžment je proces ili funkcija koja je najznačajnija za svako preduzeće i ona obuhvata poslove upravljanja preduzećem.

Menadžment se pojavljuje u 3 aspekta, tj ima trojaku funkciju:

Proces upravljanja određenim poslovima, poduhvatima ili sistemima radi efikasnijeg dostizanja zajedničkih ciljeva.

Posebna grupa ljudi čiji je posao da upravlja izvršenjem poslova i zadataka koje obavljaju drugi ljudi, radi dostizanja predviđenih, zajedničkih ciljeva.

Naučna disciplina, multidisciplinarnog karaktera, koja se bavi istraživanjem problema upravljanja određenim poslovima, poduhvatima i društvenim sistemima.

Može se posmatrati kao:

Sa stanovišta organizacije on se posmatra kao sistem vlasti, odnosno ovlašćenja grupe ljudi u realizaciji određenih poslova.

Sa sociološkog stanovišta, on se posmatra i kao klasni i statusni simbol. Rast potreba za menadžmentom i menadžerima dovodi do toga da menadžeri postaju intelektualna i obrazovna elita.

2. Razvoj teorije menadžmenta

Menadžment se razvijao kroz veći broj škola, među kojima se izdvajaju:

klasična teorija

behejvioristička

sistemska

2.1 Klasična teorija

Osnovna karakteristika klasične teorije menadžmenta je obraćanje posebne pažnje na upravljanje proizvodnjom i upravljanje preduzećem u celini, poboljšanje ukupne organizacije preduzeća i organizacije proizvodnje, a zanemarivanje pojedinca, ljudi. Pri tome se pojedinci tretiraju isključivo kao izvršioци radnih aktivnosti od kojih se traži da što efikasnije obavljaju postavljane zadatke. U okviru klasične teorije izvršeno je odvajanje upravljanja i izvršavanja, čime su zastupljena načela organizacije koja rad i upravljanje posmatraju odvojeno.

Slabosti: jednostrani pogled koji zanemaruje najznačajniji faktor za efikasnu proizvodnju – ljude. Zbog toga se klasična teorija smatra i nehumanom.

I pravac:

Taylor – Razvio je principe tzv. naučnog upravljanja. Zalagao se za primenu naučnih metoda u istraživanju i planiranju proizvodnje., nasuprot dotadašnjim metodama koje su se bazirale na iskustvu.

Osnivač je studije vremena, uveo je raščlanjivanje svakog rada na sitne delove i merenje vremena za izvršavanje tih poslova.

Razradjivao je stimulativne sisteme plaćanja radnika po učinku i bazirao ih je na merenju vremena i utvrđivanju standardnih vremena za određene poslove.

Tejlorovi principi:

Razvijanje i primena naučnih metoda u proučavanju, planiranju i obavljanju radnih aktivnosti, umesto iskustvenih metoda

Insistiranje na primeni naučno dobijenih metoda realizacije određenog posla, umesto radnikovih iskustvenih načina rada

Selekcija i obučavanje radnika za rad na određenim poslovima

Podela rada i specijalizacija u cilju povećanja efikasnosti.

On je tvorac i zastupnik tzv. funkcionalnog sistema organizacije preduzeća, koji predviđa strogu podelu rada između rukovodioca i

radnika, između pripreme posla i njegovog izvršenja, čime se praktično vrši odvajanje upravljanja i izvršenja. Zalaže se i za

uvođenje više posebnih službi ili ljudi koji bi organizovali pojedine usko specijalizovane poslove vezane za pripremu rada,

organizovanje, praćenje, izvršenja, kontrolu itd.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com